

سخنرانی در مراسم بیعت روحانیون، مسؤولان و اقشار مختلف مردم استان اصفهان - 25 تیر / 1368

بسم الله الرحمن الرحيم

من هم متقابلاً این مصیبت بزرگ و ثلمه‌ی غیر قابل انسداد را به شما برادران و عزیزان، خصوصاً حضرات آقایان علمای اعلام و آئمه‌ی محترم جمعه و مدرسان محترم حوزه‌ی علمیه‌ی اصفهان و همچنین خانواده‌های عزیز شهدای عالی‌قدر و مفقودان و جانبازان و اسرا و رزمندگان، که با عشق به امام امت و احساس مسؤولیت نسبت به انقلاب، از راه دور تشریف آوردید، از صمیم قلب تسلیت عرض می‌کنم.

حقاً شما عزیزان یکی از بهترین امتحانها را در طول دوران نهضت دادید. خطوط مقدم جبهه و صحنه‌های سیاسی انقلاب و همه‌ی عرصه‌هایی را که حضور ملت طلبیده می‌شد، شما پر کردید.

اگرچه من بارها در تشییع جنازه‌ی پیکرهای مطهر شهدای شما و اجتماعات بزرگ بسیج و اعزام به جبهه‌ها و مناسبت‌های گوناگون دیگر حضور پیدا کردم و احساسات صادقانه‌ی خود را نسبت به شما مردم ابراز داشتم، اما این نکته را یادآور می‌شوم که آنچه که در طول سال‌های مبارزه و پس از پیروزی در راه انقلاب انجام دادید، همه‌ی آنها در پرونده‌ی الهی - چه پرونده‌ی عالم غیب که به دست "کرام بره" و ملائکه‌ی الهی ثبت می‌شود، و چه در پرونده‌ی واقعیت خارجی - محفوظ است.

پرونده‌ی الهی فقط نامه‌ی اعمال غیبی ما نیست که نزد ملائکه‌الله و مأموران الهی و در علم پروردگار محفوظ است؛ پرونده‌ی دیگر اعمال ما آن چیزی است که سرنوشت و وضع زندگی ما را می‌سازد و به وجود می‌آورد.

اگر شما ملاحظه می‌کنید که امروز جمهوری اسلامی در سطح جهان و سیاست بین‌الملل به عنوان یک نظام پابرجا و تثبیت شده معرفی گردیده است، و یا اگر امروز کشورهای غربی - که ملت ایران به خاطر رفتارهای سوءشان از آنها ناراضی بوده و هست - با طرق مختلف سعی می‌کنند رضایت ملت ایران را جلب کنند و سابقه‌ی نامطلوب خودشان در رفتار با ملت ایران را به دست فراموشی بسپارند، و یا اگر می‌بینید که قضاوت تحلیل‌گرها و سیاسیون و کسانی که راجع به مسایل عالم حرف می‌زنند، حاکی از این است که ملت ایران قدرت دارد اسلام و جمهوری اسلامی را حفظ کند، همه‌ی این واقعیتها محصول و نتیجه‌ی تلاشهای گذشته و مجاهدتهای امروز شماست. درحقیقت اینها همان فداکاریها و مجاهدتهای شماست که در عالم تکوین ثبت شده است. این، پرونده‌ی ملت ایران است.

هر کس و هر گروهی که در میان این ملت تلاش بیشتری کرده است، در افتخارات و پیروزیها سهم بیشتری دارد. اگر ملتی از عزت و شرف خود دفاع نکند و از هدفهای خود دست بکشد و از گردن کلفت‌های عالم بترسد و حرف خود را پس بگیرد و در میدان مواجهه با دشمن عقب‌نشینی کند سرنوشتش چیز دیگری خواهد بود و نتایجی که برای او حاصل می‌شود، غیر از آن چیزی می‌باشد که امروز برای ملت ایران پدید آمده است.

برادران عزیز! اگر امروز ملت ایران در دنیا عزیز است، و اگر رهبر ما با ارتحال خود دنیا را تکان داد، و اگر میهمانان خارجی و ناظران بین‌المللی با زبان ستایش راجع به شما حرف می‌زنند، ناشی از تلاش و مجاهدت شماست. آن روزی که شما در جبهه شهید می‌دادید و در صحنه‌های انقلاب حضور میلیونی پیدا می‌کردید، بعضیها کوتاه‌بین بودند و نمی‌دانستند فواید این تحریک انقلابی چیست. کوتاه‌بینی، واقعا بلای بزرگی است. اگر انسان حال را ببیند، ولی آینده را نبیند؛ موارد نقد را مشاهده کند، ولی کارهای بلندمدت را نبیند، آفت بزرگی برای عقل و سعادت انسان خواهد بود.

امروز بحمدالله در دنیا وضعمان خوب است. این شعار نیست؛ بلکه عین واقعیت است. وقتی می‌گوییم در دنیا وضعمان خوب است، این برای یک ملت یعنی همه چیز. وقتی یک ملت توانست در غوغای تنازع قدرتهای بزرگ ثابت کند که برای ماندن و قوی بودن به کسی احتیاج ندارد، پس ملت نیرومندی است.

یک وقت است که دنیا آرام است و در منطقه صلح و صفا برقرار می‌باشد و کسی به عمل کسی کاری ندارد و درست مثل یک فضای بی‌مزاحم که هر گیاهی قابلیت رشد و نمو دارد، همه‌ی فعالیتها به آرامی انجام می‌گیرد. اما یک

وقت هم است که چنین وضعیتی به چشم نمی‌خورد؛ یعنی هوا طوفانی است، گرما و سرمای کشنده وجود دارد و هر گیاهی در چنین شرایطی توان حیات ندارد و فقط آن درخت مستحکم ریشه‌دار و ستبر باقی خواهد ماند. امروز وضعیت دنیا این‌گونه است.

قدرتهای بزرگ مایلند که ملتها بدون اجازه‌ی آنها نفس نکشند و ثروت و معادن و منابعشان به جای این‌که به درد خود ملتها بخورد، به کار آنها بیاید! قدرتهای بزرگ، هزاران کیلومتر دور از خاک خود و لب مرزهای کشورهای کوچک، کشتی جنگی و تانک و نیروی مسلح می‌برند و وقتی از آنها پرسید شما این‌جا چه کار می‌کنید و چرا به نقاطی دوردست مثل ویتنام، کره، ایران، خلیج فارس و خاورمیانه آمده‌اید، با پروپی و وقاحت جواب می‌دهند که ما در این‌جا منافع داریم و برای حفظ آنها تلاش می‌کنیم! و اگر به آنها گفته شود شما که برای حفظ منافع خودتان به این نقاط آمدید، منافع کشورهای این منطقه را تهدید می‌کنید، می‌گویند اصل، منافع ماست، و پایمال شدن منافع ملتها و ناامنی آن نقاط به ما مربوط نیست!

وضع ابرقدرتها و سلطه‌گرهای عالم و سرگردنه‌گیرهای بزرگ دنیا این‌گونه است. مگر می‌گذارند ملتی بدون اجازه و رضایت آنها آب بخورد؟ ابرقدرتها می‌گویند آن مقداری که ما می‌گوییم، نفت بفروشید، و به کسی که ما می‌گوییم و به قیمتی که ما تعیین می‌کنیم، عرضه کنید! به کشورهایی که منابع مس یا طلا یا الماس یا اورانیوم دارند، می‌گویند به قدری که ما می‌گوییم، استخراج کنید، و به قیمتی که ما می‌گوییم، بفروشید!

امروز در دنیا نظام سلطه حاکم است؛ این یک نظام جهانی است. تسلط نظام سلطه بر دنیا و زندگی بشر، دو طرف دارد: یک طرف، سلطه‌گرها که همان ابرقدرتها هستند؛ و طرف دیگر، دولتهای سلطه‌پذیر هستند که دخالت‌های وقیحانه و گستاخانه‌ی ابرقدرتها را قبول می‌کنند؛ اینها هم خودشان شریک جرمنند. در این میان، ملتها بیچاره هستند که از روی ناآگاهی و ضعف و یا بی‌همتایی خودشان پایمال می‌شوند و از بین می‌روند.

در وسط این جنگل وحش و غوغای سلطه‌گری که قدرتها با همدیگر بند و از خودشان می‌ترسند و حساب می‌برند و آتش‌بس پنهانی را بین خود برقرار کرده‌اند تا دنیا را راحت‌تر تقسیم کنند و منابع کشورها را به غارت ببرند، ناگهان ملتی پیدا شده است که به آن قدرتها و وابستگان‌شان و به زورگوییها و دخالت‌ها و قیمت‌گذاری‌شان، "نه" می‌گوید. این ملت روی پای خود ایستاده است و با شجاعت در چشم قدرتهای بزرگ نگاه می‌کند و می‌گوید من با شما و زورگویی‌هاتان دشمنم و مخالف سلطه‌طلبیتان هستم و تا آن‌جا که بتوانم، با شما مبارزه می‌کنم.

ملتی که این‌گونه با شجاعت و بی‌اعتنا به قدرتها در مقابل آنها می‌ایستد و با اتکاء به نفس حرف می‌زند، قاعده‌اش این است که همه‌ی قدرتها با هم متحد شوند و این ملت و نظامی که مردم ایران را این‌طور ساخته است، از بین ببرند. اگر می‌بینیم ملت و نظام ما با این "نه" گفتنها و با این جرأتها و گستاخیها و با ضرباتی که علیه او وارد می‌کنند، نه فقط از بین نرفته، بلکه روزبه‌روز قویتر هم شده است، به این دلیل می‌باشد که ملت ایران خیلی ریشه‌دار و مقتدر است. دنیا مجبور شده است جمهوری اسلامی و ملت ایران را با همین وضع تحمل کند و بپذیرد. من و شما مسؤولیم. مسؤولیت، مخصوص یک فرد و یک جمع نیست. بار بر دوش همه است؛ گاهی بیشتر و سنگینتر، و گاهی کمتر و سبکتر؛ "کلکم راع". نظام اسلامی این‌گونه است. ما که مسؤولیم، باید با خودمان فکر کنیم که این ثبات و قدرت از کجا آمد و ناشی از چه عاملی بود؛ تا آن عامل را محکم نگه‌داریم و در آینده به کار بزنیم.

ایمان و اخلاص و عمل مخلصانه، عامل قدرت و ثبات ما بود. الگو برای این ارزشها، همین بزرگواری است که امروز با ارتحال خود دنیا را به لرزه درآورده است. آن عزیز که قطعاً جزو اولیاءالله بود، مثل پیامبران و اولیا که به صورت طبیعی فقدان آنها دنیا را تکان می‌دهد، با ارتحال خودش دنیا را تکان داد.

ایمان او به خدا و راه و هدفهایش در حد اعلی بود، و اخلاص بی‌شایبیه‌ی را در خود نگهداشته بود، و فداکاری و آمادگی به کار را هم در طول سالهای متممادی - حتی قبل از آن که نهضت در سال 41 شروع بشود - نشان داده بود. ملت ایران هم انصافاً امت خوبی برای این امام بودند؛ او نیز چنین امتی را می‌خواست. ملت ایران با اقتدا به امام خود و با پاسخ مؤمنانه و مخلصانه‌ی که به او داد، نزد پروردگار و ملائکه‌الله و ارواح معصومین (ع) و تاریخ

سر بلند است.

بعد از این، راه همین است که تاکنون ترسیم شده است. با ایمان و عمل صالح و اخلاص می‌شود این راه را طی کرد و پیش رفت. ما هنوز وسط راهیم. دست نیرومند امام (ره) راه را باز کرد و موانع عمده را برطرف ساخت و برای آینده‌ی ما دستورالعمل‌های زیادی به جا گذاشت.

وظیفه‌ی امروز مردم این است که اولاً وحدت و صفا و برادری را با همه‌ی وجودشان حفظ کنند و از سلیقه‌ها و انگیزه‌های گوناگون صرف‌نظر کنند - نه این که سلیقه‌شان را کنار بگذارند؛ بلکه سلیق مختلف را موجبی برای مخالفت و کارشکنی و بدگویی به یکدیگر ندانند - و برادروار با هم زندگی کنند؛ ثانیاً ملت ایران گوش‌به‌زنگ باشند، تا آن جایی که انقلاب و نظام حضور آنها را لازم می‌داند، در صحنه حاضر باشند. می‌بایست نظام و کشور را که متعلق به خودشان است، به معنای حقیقی کلمه از خودشان بدانند و از آن دفاع کنند، و از مسؤولان کشور و کسانی که بار سنگین اجرا را بردوش دارند، حمایت کنند؛ همچنان که امام (ره) در طول این مدت به مردم توصیه می‌کردند که مسؤولان را کمک و حمایت و همراهی کنند. بارها این بیانات از زبان مبارک ایشان صادر و شنیده شد؛ بعد از این هم باید همین‌گونه باشد.

با حضور آگاهانه و مخلصانه‌ی شما، تمام مشکلات ریز و درشت این کشور و ملت برطرف خواهد شد. ما ملتی هستیم که امکانات زیادی داریم و می‌توانیم زندگی مادی و معنوی سطح بالایی داشته باشیم؛ هم آزاد و آقا و عزیز و مرفه و برخوردار باشیم، و هم مؤمن و پرهیزگار و درستکار و پاکدامن. این، آن زندگی‌پی است که اسلام برای امت اسلامی و طرفداران خود خواسته است و ما می‌توانیم این‌گونه زندگی را با این ارکان در دنیا به وجود آوریم. ابزار و وسیله‌ی کار در اختیار ملت ایران است و کشور ما همان کشوری خواهد بود که برای ملت‌های دیگر الگو و نمونه خواهد شد و آنها را ان‌شاءالله به وادی نجات و رستگاری سوق خواهد داد و هدایت خواهد کرد. خداوند همه‌ی شما را حفظ کند و توفیق دهد و این زحمات و خدمات را قبول کند و ان‌شاءالله شما را - مثل گذشته - جزو عناصر مؤثر در رسیدن به هدف‌های اسلامی قرار دهد.

والسلام علیکم ورحمه‌الله و برکاته